

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010573
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3122010573.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. júla 2022 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného J. E., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom Q., časť X., H. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Pp/37/2022 zo dňa 02.06.2022 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. a § 415 ods. 1 Tr. por. sa návrh odsúdeného J. E. o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/82/2017 zo dňa 31.08.2017 a rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/55/2019 zo dňa 03.10.2019 zamietá.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/82/2017 zo dňa 31.08.2017 bol J. E. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/55/2019 zo dňa 03.10.2019 bol J. E. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený J. E. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienéne prepustený z výkonu vyššie uvedených trestov. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 2 roky, a súčasne nariadený probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 1 rok, a zároveň uložený povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák., spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení napadnutého uznesenia. V jej písomných dôvodoch uviedol, že u odsúdeného nepovažuje za splnenú materiálnu podmienku podmienéneho prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v zákonnej požiadavke vedenia riadneho života v budúcnosti. Z odpisu registra trestov a obsahu spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený má 6 záznamov. V minulosti sa už opakovane priamo podroboval nepodmienečnému trestu odňatia slobody, najmenej jedenkrát bol podmienéne prepustený z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom v skúšobnej dobe sa neosvedčil

a zvyšok trestu musel vykonať. Odsúdený tak zjavne svojim správaním preukázal, že predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody u neho nesplnil výchovný účel. Riziko recidívy je u neho príliš vysoké a nie je možné predpokladať, že povedie v budúcnosti riadny život. Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby krajský súd prvostupňové rozhodnutie zrušil a rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienecné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienecné prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienecné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Možno prisvedčiť jeho názoru v tom, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody a materiálnu podmienku, spočívajúcu v preukázateľnom polepšení sa odsúdeného, vyplývajúcu z jeho správania sa počas doposiaľ vykonaného trestu odňatia slobody.

Zmyslom podmienecného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody však nie je to, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienecné prepustenie je dôvodné vtedy, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je daný predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienecnom prepustení význam je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklonky odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti. Ako vyplynulo zo spisového materiálu, odsúdený nie je vo výkone trestu po prvýkrát. Bol dokonca už aj podmienecne prepustený z výkonu nepodmienecného trestu odňatia slobody, a to uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 7Pp/194/2015 zo dňa 30.11.2015, kedy mu bola určená skúšobná doba v trvaní 6 rokov. Uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 7Pp/194/2015 zo dňa 24.04.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tos/166/2018 zo dňa 15.11.2018 bolo vyslovené jeho neosvedčenie sa v tejto skúšobnej dobe a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd preto považuje nápravu odsúdeného za sťažnú a stotožnil sa so záverom uvedeným v hodnotení ústavu, že u odsúdeného je dané stredné riziko sociálneho zlyhania a jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá. U odsúdeného ide o tzv. špeciálneho recidivistu, totožnej trestnej činnosti (trestného činu krádeže) sa dopustil už po štvrtýkrát. Uvedené zistenia jednoznačne svedčia o tom, že odsúdený nevyužil šancu preukázať, že ďalší výkon trestu odňatia slobody u neho nie je potrebný a že jemu uložené nepodmienecné, ale aj jeden podmienecný trest odňatia slobody splnili svoj účel, ktorým bolo okrem iného aj zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti a tiež vytvoriť u neho podmienky na výchovu k tomu, aby do budúca už viedol riadny život.

Z takto rozvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.